

äro långt ifrån fina och han sväljer hvad helst som kastas i vattnet, om det än vore en butelj. Dessa ämnen kvarstanna naturligtvis i hans mage, samla sig kanske under hela hans lifstid, och som hans mage, liksom de flesta reptilers, är ganska stark, göra de honom liten eller ingen skada. Vi få icke betrakta en alligators mage, icke heller någon af hans organer, på samma sätt som en människas. Om vår hjerna svårt skadas, så dö vi; men en alligators hjerna kan borttagas helt och hållet, äfven på det mest våldsamma sätt, och djuret skall kräla och lefva flera dagar derefter. Man vet tillfällen, då alligatorn fått sin hjerna bortskjuten och ändå flera timmar derefter varit färdig att anfälla hvem helst som nalkats honom. Hans hjerna, i likhet med alla reptilers, är ytterligt liten, hvilket bevisar att han tillhör en lägre grad i skapelsen än foglar och däggande djur.»

»Men, Lucien, du säger oss att egenskaperna hos krokodilarterna äro lika, eller nästan lika; hur kommer det då till att, som det påstås, den afrikanska krokodilen är så mycket fruktansvärdare och ofta anfäller och uppslukar inneväanarne vid Senegal och öfra Nilen? Våra alligatorer äro icke så. Det är sannt att de stundom bita benen af våra negrer, och vi hafva också hört omtalas att åtskilliga gossar blifvit dödade af dem; men det var genom vårdslöshet som de råkade ut för dessa djur. Om de lemnas för sig sjelfva, anfälla de ingen. Vi, till exempel, frukta ju icke det minsta att nalkas dem, med endast en käpp i handen.»

»Det är emedan vi veta att de äro för oviga på land, att komma åt oss, då vi lätt kunna hoppa utom omkretsen af deras stjertar och käkar. Men hvad skulle du tycka om att nu simma öfver denna